

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De differentia inter sapientiam & prudentiam. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

priae voluntatis. Rarius ergo statue tibi consilium tuum, & firmiter non ponatur in animo, quod est incertum, an fiat vel fieri expediat; quia in rebus cunctis, finis inspiciendus est. Et quae ad bonum finem dirigunt, laudem habent, non quae in facie apparent: nam ignota sunt plerumque talia, quamuis probabilia foris videantur.

§. 28. De praua consideratione.

Idcirco sapientes & eruditi viri, res quae sibi intuentur à longè, & longanimitè expectant: rimantes tacitè, quis sit finis intenti operis; ne festinantia rem confundant, & praecipitio corruant. Prouidentia namque regitur status sapientis; & actio eius vniuersa (si plena sit oculis) erit probatissima & stabilis. Ipsius est rerum causas, puta initium & finem debitum discernere; & quae sint agenda, quae etiam vitanda, semper prauidere, ne inconfuse fiant. Si quis indiget sapientia, postulet à Deo, & dabitur ei, si utilis ei esse possit & expediens: aliter illam desiderare non debet, quia damnabilem rem exoraret.

Iacobi 1.

§. 29. De differentia inter sapientiam & prudentiam.

Sapientia tamen caelestium rerum magis videtur esse, prudentia verò seu prouidentia ad temporalia negotia congruentius spectat. Quia caelestia & aeterna sapere potius iubemur, temporalia autem omnia in transitu habere docemur. Vnde licet conceditur vsus necessarius bonis & sanctis viris pro ponendo viatico. Sed non in omnibus cernitur tantus diuinæ dilectionis radius, ut quod dignitate & elegantia mentis proponunt, hoc exerceant auditius. Norunt sancti, quod hæc ima presentata supernis sint abiectissima, nec precio laudis alicuius ducenda. Itaque quoddammodo assimilantur caducis, qui caduca petunt; & priuantur gloria caelestium, qui satiantur temporalium. Quae omnia prudens dispensator debet animaduertere; & ne terrestrium rerum distributione dispergatur nimium, bonis sempiternis suum renouare cordis palatum studeat. Tantoque libentius (dum illi vacat) immoretur superis, quo magis constat, quod gravis est & periculosa omnis cura temporalis, quae diuinis non releuatur sustentamentis.

§. 30. Quod necessaria est prouidentia, habenti curas temporales.

Eget quippe maiori prouidentiae luce, qui inter temporales curas, tanquam inter vitæ tenebras versatur; & illi bonum est, si tantummodo rebus mutuatus, non alligatus corde externa ministret. Laudabile satis, si in negotijs sancto non desit otio; si curis ad tempus pro fraterna causa intentus, nihilominus inueniatur meditatione aeternorum & contemplatione suspensus. Qui enim